

Úti beszámoló

Kasza Ildikó

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Együtt a nemzetközi partnerség felé”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

a SCUOLA TOSCANA által szervezett

Master class per insegnanti kurzusról

2016. augusztus 1. – 2016. augusztus 12.

Firenze, Olaszország

Nyelvtanárként nagyon fontosnak tartom a folyamatos tanulást, szakmai megújulást lehetőleg célnyelvi környezetben, így nagy öröömre szolgált, amikor megtudtam, hogy 2016. augusztus 1. és 12. között részt vehetek a firenzei Scuola Toscana által szervezett *Master class per insegnanti* elnevezésű tanártovábbképzésen.

A kurzusra olasz-történelem szakos kolléganőmmel együtt utaztunk. Az Eurolines közvetlen járatával július 30-án délelőtt érkeztünk meg Firenzébe. Szerencsére a szállásunk közel volt a pályaudvarhoz, és előzetes egyeztetés után azonnal el is foglalhattuk. A lakás, amely az Arno folyó túlsó partján volt, mintegy 30 percre az iskolától, kettőnknek pont megfelelt. A szállásadók mindenben a rendelkezésünkre álltak, segítettek, ha kellett. Mivel szombaton érkeztünk, a hétvégén alkalmunk nyílt a környék felfedezésére, bevásárlásra, városnézésre, ráhangolódásra. Megkerestük az iskola épületét is, amely Firenze gyönyörű történelmi központjában, a Santa Croce tér sarkán található.

A kurzusunk 2016. augusztus 1-én kezdődött, aznap ¼ 9-re kellett mennünk. Minden hétfő ún. orientációs nap az iskolában, amikor fogadják és eligazítják az újonnan érkezőket, nyelvi szintjük alapján csoportba sorolják őket. Nagyon tetszett, hogy az egyes készségeket külön-külön veszik figyelembe, vagyis elképzelhető, hogy valaki nyelvtan órán B2-es csoportba kerül, míg beszédgyakorlaton csak A2-be. Mi is megkaptuk az első hét részletes programját, illetve megtudtuk, hogy egy-egy nap hogyan épül fel. Meglepetésként ért bennünket és az elején kicsit csalódottak voltunk, amikor megtudtuk, hogy tanár-továbbképzésre csak mi ketten érkeztünk, hiszen szerettünk volna más országbeli kollégákkal találkozni, tapasztalatot cserélni, kapcsolatokat kiépíteni. A következő napokban viszont már élvezhettük ennek a helyzetnek az előnyeit, hiszen a módszertani foglalkozásokon egyénileg foglalkoztak velünk, „ránk szabták” a programokat.

Minden nap ugyanazon szisztéma szerint tanultunk. 9.00-10.50-ig nyelvtani kurzuson vettünk részt, csatlakozva a legmagasabb szintű csoporthoz, ahol rajtunk kívül volt egy osztrák, egy francia, egy lengyel, egy német, egy mexikói és egy magyar diák, középiskolástól a felnőtt korosztályig. Ezekon az órákon mi is aktívan részt vettünk a feladatok megoldásában, melyek a grammatikán túlmutatva a lexikális tudás bővítését is célozták, emellett számtalan ötletet, módszertani fogást

„leshettünk el” tanárainktól. Többször kaptunk külön házi feladatokat, amelyek messze túlmutattak a C1-C2 szinten.

Egy rövid szünet után 11.10-13.00-ig művészettörténet óránk volt. Az órán hárman vettünk részt, egy brazil hölgy is csatlakozott hozzánk. Az első óra rövid elméleti bevezetővel kezdődött, majd megterveztük a tanárnővel, hogy milyen műemlékeket fogunk meglátogatni az elkövetkező napokban. Számos, az átlag turista előtt rejtve maradó „kincset”, Firenze kevésbé ismert arcát fedezhettük fel. Mindeközben nagyon sok ötletet kaptunk arra vonatkozóan, hogy a művészettörténetet hogyan tudjuk beépíteni az óráinkba, a szókincsünk is napról-napra gazdagodott, és a fiatal, lelkes tanárnőnkkel (Dr. Maria Longo) folytatott beszélgetéseinkből nagyon sokat tanultam. Számomra ez az óra volt a nap fénypontja.

13.00-14.00-ig tartott az ebédszünetünk, 14.00-15.50-ig pedig következett a már csak nekünk szóló, minden nap más-más tematikájú módszertani képzés. A foglalkozásokat részben az iskola tanárai, részben meghívott oktatók tartották. Többek között megismerhettünk kiadói újdonságokat, segédanyagokat és kurzuskönyveket, típusfeladatokon keresztül tanulmányoztuk és elemeztük az olaszországi nyelvvizsgarendszereket, példát láttunk arra, hogy hogyan dolgozhatunk fel irodalmi szövegrészleteket a tanórán, foglalkoztunk a kisgyermekkorai nyelvtanítás metodológiájával, a tanári értékelés és hibajavítás problémakörével. Számomra nagyon hasznos, gyakorlatias foglalkozások voltak ezek, rengeteget tanultam belőlük, új ötletekkel gazdagodtam. Nagyon sok fénymásolatot, oktatási segédanyagot kaptunk, melyeket a saját óráimon is tudok majd használni.

A délutáni képzés után részt vehettünk néhány, az iskola által szervezett fakultatív programon is. Bár az előzetes leírásban az szerepelt, hogy a tanártovábbképzésen résztvevők kurzusdíja minden tanórán kívüli program és kirándulás költségét tartalmazza, a valóságban ezeknek csak egy része volt ingyenes. Egy-egy ilyen külön programon egyrészt alkalmunk nyílt Firenze még néhány „csodáját” felfedezni, másrészt megismerkedhettünk az iskola többi diákjával, akik a világ minden tájáról érkeztek. Nagyon inspiráló volt ebben a multikulturális környezetben mozogni, illetve megfigyelni, hogy hogyan tudja a tanárnő a különböző korú, nemzetiségű és leginkább különböző nyelvi szinten lévő tanulók figyelmét fenntartani, milyen türelemmel, alázattal végzi a munkáját. Az iskola valamennyi oktatójára jellemző a nyitottság, a segítőkészség, folyamatosan biztatnak, dicsérnek, pozitív megerősítést adnak.

Összességében elmondhatom, hogy nagyon hasznos, tartalmas és inspiráló volt ez a Firenzében eltöltött két hét a számomra. Lexikális tudásom, módszertani és kulturális ismereteim bővültek, így szakmailag és lelkileg feltöltődve, élményekkel gazdagodva, teljes meglegedettséggel tértem haza.

Ezúton szeretném megköszönni mind a Tempus alapítványnak, mind a KLIK szegedi tankerületének, hogy támogatták a továbbképzés megvalósulását.

Szeged, 2016. augusztus 24.

Kasza Ildikó